

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 572
din 27.08. 2008

Dosar nr: 238/2008

Petiția nr: 4463 din data de 19.03 .2008.

I .Petent: O D G cu domiciliul ales în

II.2. Numele și reședința reclamatului

2.1 Ministerul Justiției, cu sediul în București, Str. Apolodor, Nr.17, Sector 5.

2.2 Consiliul Superior al Magistraturii cu sediul în București, str. Calea Plevnei, nr.141B , sector 6

Obiect: Obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să admită cererea de valorificare a concursului de promovarea la Curtea de Apel Suceava, precum și la plata drepturilor salariale cuvenite.

II. Procedura citării.

Prin emiterea citațiilor cu nr.6563,6564,6547 din data de 08.05. 2008, pentru data de 29.05.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită.

La termen nu au răspuns părțile.

Părțile au formulat și depus la dosar pun cte de vedere.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :

1. Prin petiția înregistrată sub nr.4463/19.03.2008 la C.N.C.D. petentul solicită sprijinul pentru soluționarea cazului în care se află. Petentul precizează că

nu a fost avansat la Curtea de Apel Suceava si nu a primit nici plata salariilor cuvenite, fiind judecător în cadrul Tribunalului Suceava.

2. Din petiție reiese faptul că petentul este nemulțumit de faptul că, obținând media generală 7,65 și întrucât la Curtea de Apel Suceava au fost scoase la concurs doar 4 posturi, petentul a fost declarat respins, ca urmare a neîncadrării în limita posturilor.
3. În opinia petentului, posibilitatea promovării pe loc își are originea în principiul inamovibilității magistraților și reprezintă un beneficiu acordat în condițiile în care nu doresc să schimbe instanța și locul de desfășurare a activității și pot beneficia de recunoașterea drepturilor acordate magistraților de la instanțele superioare, în vederea valorificării pregătirii profesionale de care dau dovadă.
4. Materiile la care s-a susținut examenul, probele susținute precum și modul de corectare a fost același ca și al colegilor care au solicitat promovarea efectivă, astfel că refuzul Consiliului Superior al Magistraturii este nejustificat.
5. În condițiile în care petentul a făcut dovada aptitudinilor, limitarea invocată de Consiliul Superior al Magistraturii, bazată doar pe opțiunea personală, reprezintă o discriminare .

B. Ministerul Justiției, prin adresele nr. 7586/29.05.2008 și 7129/20.06.2008, susține următoarele:

1. Situația petentului, care a participat la concurs pentru promovarea pe loc, este diferită de situația magistraților care au solicitat promovarea efectivă pe o funcție de execuție vacantă, așa după cum prevede Hotărârea nr. 549/2007 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

2. Având în vedere prevederile Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii și HG nr. 83/2005, se solicită constatarea lipsei calității de a fi parte în această cauză și pe cale de consecință, scoaterea sa din cauză.

C. Consiliul Superior al Magistraturii, prin adresa nr.7471/27.05.2008 și nr. 9419/09.07.2008 a precizat următoarele:

1. Constatarea situației de necircumscriere în conceptul de discriminare a faptelor invocate de către petent.

2. Principiul constituțional al egalității în drepturi, presupune identitate de soluții numai pentru situații identice.

3. Fiecare candidat are posibilitatea de a opta pentru o singură variantă a felului de promovare. Petentul a ales, ca formă, promovarea pe loc.

4. Se arată că posturile ocupate la promovarea pe loc nu sunt susceptibile de vacantare întrucât, la un moment dat, există resursele financiare care dau posibilitatea obținerii gradului profesional de judecător de tribunal sau curte de aple pentru un anumit număr de judecători.

5. Practica consiliului în acest domeniu este consecventă.

6. Situația petentului cu cea invocată de către acesta nu sunt identice sau similare prin prisma circumstanțelor de fapt și de drept.

7. Problemele ce fac obiectul dosarului nu mai pot fi puse în discuție pentru că, în urma soluționării recursului declarat de petent împotriva Hotărârilor nr. 549/2007 și nr. 290/2007 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, Înalta Curte de Casație și Justiția a examinat și constatat legalitatea și temeinicia celor două acte atacate și, prin urmare, există autoritate de lucru judecat.

III. In drept.

În analiza faptelor sau actelor de discriminare, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 si altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmarit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale discriminării. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne gasi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de

lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Raportat la obiectul dedus soluționării, Colegiul Director observă că din modul în care este redactată plângerea, și actele depuse la dosar, faptele invocate în cauză se circumscriu, sub aspectul săvârșirii faptei, după cum urmează:

a. În sesiunea febr. 2007 a participat la un concurs de promovare pe loc, la care a obținut media 7,65 și la care s-a clasat pe locul 6. Deși a obținut media mare totuși nu a promovat pentru că instanța care a organizat concursul a scos patru posturi.

În baza mediei obținute apreciază că era îndreptățit la valorificarea rezultatului examenului, prin ocuparea unei funcții vacantate ulterior la Curtea de Apel Suceava.

În august 2007 a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii valorificarea rezultatului la examen. Solicitarea i-a fost respinsă.

b. Practica CSM în acest domeniu este unitară în sensul că, valorificarea rezultatelor examenelor este posibilă doar pentru o singură variantă de opțiune.

c. Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat legalitatea și temeinicia celor două acte atacate.

d. Reglementarea de sine stătătoare și expresă a fiecăreia dintre cele două modalități de promovare reprezintă expresia de manifestare a aptitudinii Consiliului Superior al Magistraturii de a-și manifesta atributele manageriale.

Refuzul Consiliului Superior al Magistraturii, de a-i valorifica petentului rezultatele obținute la concursul anterior, nu reprezintă un act cu caracter discriminatoriu întrucât, în cauză, lipsesște dreptul pretins încălcat și criteriul în baza căruia petentul să fi fost discriminat.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi, ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Refuzul Consiliului Superior al Magistraturii de a valorifica rezultatele obținute de petent la concursul din febr. 2007, nu are caracter discriminator conform prevederilor din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;

2. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

1. Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC

DEZIDERIU GERGELY

ISTAVAN HALLER

IONITA GHEORGHE

NIȚĂ DRAGOS TIBERIU

PANFILE ANAMARIA

TRUINEA ROXANA PAULA

VASILE ANA MONICA

Data redactării 11. 10. 2008

